

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	III K 258/22	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Częstochowie	29.01.2014r.	IV K 677/13
2.	Sąd Rejonowy w Radomsku	14.02.2014 r.	II K 13/14
3.	Sąd Rejonowy w Radomsku	24.10.2016 r.	II K 80/16
4.	Sąd Rejonowy w Radomsku	20.12.2017 r.	II K 427/16

0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

	Pobyty w zakładach karnych Zachowanie skazanego w zakładzie karnym ocenione jako umiarkowane Karalność skazanego	Informacja SW Opinia o skazanym Informacja z KRK, odpisy orzeczeń	285-286 290-291 270-273 308-316 114-115 63-64 69-73 114-115 121-124 125-126
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.Ocena Dowodów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Informacja SW o pobytach Opinia o skazanym Informacja z KRK, odpisy orzeczeń	-nie budziły żadnych wątpliwości, -nie były kwestionowane przez strony, -sporządzone przez organy procesowe, w formie określonej przepisami prawa	

<p>0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu	
1.	Sąd Rejonowy w Częstochowie z dnia 29.01.2014r. IV K 677/13	1 rok i 6 miesięcy pozbawienia	
2.	Sąd Rejonowy w Radomsku z dnia 14.02.2014 r. II K 13/14,	10 miesięcy pozbawienia wolności	
	Sąd Rejonowy w Radomsku z dnia 24.10.2016 r. II K 80/16	1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności	
	Sąd Rejonowy w Radomsku z dnia 20.12.2017 r. II K 427/16	kara łączna 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z			

wyjaśnieniem podstawy prawnej

Mając na uwadze treść art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku (Dz. U. z 2020r. poz. 1086) o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami covid-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem covid-19, zgodnie z którym „Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38 (Kodeks karny), w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” sąd zastosował przepisy art. 86 § 1 k.k., 85 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu sprzed ww. nowelizacji, jednocześnie w brzmieniu obowiązującym po dniu 01 lipca 2015 roku.

W tym miejscu wskazać należy, że w sprawie brak było warunków do zastosowania przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym cytowana wyżej ustawą, albowiem zgodnie z ust. 2 ww. przepisu „nowe” zasady stosuje się do **kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.** co

nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Jednocześnie zdaniem Sądu, w realiach niniejszej sprawy względniejsze dla skazanego P. K. są przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym po dniu 01 lipca 2015 roku, albowiem pozwalają na połączenie również kar łącznych pozbawienia wolności, czego nie przewidywały wcześniejsze przepisy.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny o ile zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami. Przesłanki te określone są w art. 85 k.k. Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, której podstawą są wymierzone i podlegające wykonaniu,

z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Z kolei według § 3 tego przepisu jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju

lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Zgodnie zaś z § 3a tego przepisu jeżeli kara wykonywana lub orzeczona, o której mowa w § 3, stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych. Z kolei w § 4 wskazano, iż karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a k.k. Według art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie zaś z art. 86 § 1 k.k. **Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając** jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo **20 lat pozbawienia wolności**; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Jak wynika przy tym z § 4 tego przepisu

zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Należy wskazać, że jak wynika z – dodanego nowelizacją z 20 lutego 2015 r. – art. 85 § 2 k.k., w skład kary łącznej wchodzi również kara łączna orzeczona wobec tej samej osoby wcześniej. Kara ta nie podlega rozwiązaniu i ma być połączona z innymi karami w takiej postaci, w jakiej została orzeczona. Powyższe rozwiązanie, wprowadzone nowelizacją z 20 lutego 2015 r., określane jest jako mechanizm kary łącznej „kroczącej” (A. Grześkowiak (red.), Kodeks karny. Komentarz do art. 85, Legalis 2016, teza 2).

W przedmiotowej sprawie zostały spełnione warunki do orzeczenia kary łącznej, określonej na podstawie wyżej powołanych przepisów, w zakresie kar pozbawienia wolności wymierzonych: w wyrokach jednostkowych z pkt. 1- 4. Każdorazowo w stosunku do skazanego P. K. wymierzono kary pozbawienia wolności. W dwóch przypadkach (sygn. akt **IV K 677/13 oraz II K 13/14**) wymierzono skazanemu kary: 1 roku i 6 miesięcy oraz 10 miesięcy

pozbawienia wolności z
warunkowym

zawieszeniem jej
wykonania na

odpowiednio na okres
5 i 3 lat próby,
jednakże postanowieniami
Sądu Rejonowego w
Częstochowie oraz Sądu
Rejonowego w Radomsku
odpowiednio z dnia
18.09.2019 r. oraz
24.06.2015 r.

zarządzono

wykonanie tych kar.

Zgodnie z art. 85 §
1 i 2 k.k. jeżeli
sprawca popełnił dwa
lub więcej przestępstw i
wymierzono za nie kary
tego samego rodzaju lub
inne podlegające łączeniu,
Sąd orzeka karę łączną.
Nie ma zatem znaczenia,
czy czyny popełnione przez
skazanego miały miejsce
zanim zapadł, pierwszy
choćby nieprawomocny
wyrok skazujący (tak
jak to miało miejsce
w poprzednim stanie
prawnym). W aktualnym
stanie prawnym podstawą
orzeczenia kary łącznej
są wymierzone i
podlegające wykonaniu, z
zastrzeżeniem art. 89 k.k.,
w całości lub w części
kary lub kary łączne za
przestępstwa, o których
mowa w art. 85 § 1 k.k.

Kary orzeczone tymi
wyrokami, na dzień
wydania wyroku łącznego,
nie zostały wykonane
w całości. „Podlegające
wykonaniu” bowiem to
kary, w stosunku do
których nie została

zakończona procedura ich wykonania. Takiego przymiotu kara nie będzie posiadała, jeżeli została już wykonana w całości, doszło do przedawnienia jej wykonania, została objęta abolicją lub ulaskawieniem (P. Hofmański, L.K. Paprzycki, A. Sakowicz (w:) M. Filar (red.), Kodeks karny. Komentarz do art. 85, LEX/el., teza 6).

Wobec powyższego w niniejszym przypadku **wymiar kary łącznej** pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I wyroku łącznego **mógł oscylować w przedziale od 1 roku i 10 miesięcy** (najwyższa kara jednostkowa łączna orzeczona wyrokiem) **do 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności** (suma kar).

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Analizując kryteria wymiaru kary łącznej należy stwierdzić, że między przestępstwami z art. 289 § 3 k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 254a k.k., art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., (czyny z łączonych wyroków) nie zachodzi bliski związek przedmiotowo-podmiotowy, albowiem są

one skierowane przeciwko różnym rodzajowo dobrom prawnie chronionym, tj. mieniu, integralności sieci elektroenergetycznej, posiadaniu i prawu do używania pojazdu mechanicznego, uczciwości obrotu gospodarczego. Również związek czasowy, pomiędzy ww. przestępstwami (czyny popełnione na przestrzeni blisko 6 lat w okresie od 4 listopada 2009 roku do 6 października 2015 roku nie jest na tyle bliski, aby uzasadnione było zastosowanie zasady pełnej absorpcji.

Sąd orzekając karę łączną 5 lat pozbawienia wolności wziął pod uwagę skodyfikowane dyrektywy wymiaru kary łącznej – określone w treści art. 85a k.k. obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r.: orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę **przede wszystkim** cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zatem przedmiotem oceny Sądu powinny być w tym wypadku nie elementy związane bezpośrednio z czynem, uwzględnione już

w wyroku skazującym, ale elementy związane z osobą sprawcy.

Na wymiar kary orzekanej wyrokiem łącznym wpływ ma także zachowanie skazanego w zakładzie karnym lub w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok SN z dn. 22.01.1991, IV KR 100/90, OSP 1992/6/137). Z tych względów Sąd przeprowadził dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności, po to aby mieć orientację jak przebiega proces jego resocjalizacji. Niemniej jednak Sąd podziela wyrażone w orzecznictwie stanowisko, iż nawet dotatnia prognoza penitencjarna wobec skazanego ma jednakże jedynie drugorzędne znaczenie przy kształtowaniu wymiaru kar łącznych (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 listopada 2007 r., II AKa 404/07, LEX nr 578239).

Wskazać również należy, iż art. 86 § 1 k.k. nie nakazuje przy orzekaniu kary łącznej stosowania zasady pełnej absorpcji. Przepis ten określa granice w jakich kara łączna może być orzeczona i Sąd stosując zasadę asperacji orzekł karę wobec skazanego w tych właśnie granicach.

Nie ma podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego. Żaden przepis postępowania karnego nie nakazuje sądowi stosowania zasady absorpcji przy wydawaniu wyroku łącznego (por.

postanowienie SN z 8 listopada 2006 roku III KK 63/06, LEX nr 324527; wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 października 2007 roku sygn. akt II AKa 301/07, POSAG 2008/1/158). Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, **oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia.**

Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II

AKa 339/03, LEX nr 183336) (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dn. 16.03.2010r. o sygn. II AKa 57/10, KZS 2010/7-8/74).

Mając na uwadze powyższe Sąd ukształtował karę łączną posługując się zasadą częściowego pochłaniania, zastosowanie zasady pełnej absorpcji kar stanowiłoby niczym nieuzasadnioną gratyfikację wielokrotnych negatywnych zachowań skazanego. Celem kary łącznej jest bowiem racjonalizacja wymierzonych kar, nie zaś premiowanie sytuacji osoby, która dopuściła się wielu przestępstw.

1. Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym

Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres:</p> <p>- odbycia kary w sprawie IV K 677/13 od dnia 5.10.2021r do dnia 3.10.2022r., okres zatrzymania w sprawie IV K 677/13 w dniach 23-24 marca 2012r.; okres zatrzymania w sprawie II K 427/16 od 21.03.2016r. godz. 11.50 do 22.03.2016r. godz. 15.35;</p>	
III	W pozostałym zakresie wyroki, które uległy połączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.	

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa koszty sądowe z uwagi na to, iż poniesienie tych kosztów przez skazanego byłoby dla niego zbyt uciążliwe. P. K. odbywa obecnie karę pozbawienia wolności.	
IV	Skazany P. K. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego korzystał z pomocy obrońcy z urzędu w osobie adw. A. P.. Obrońca obecny był na dwóch terminach rozprawy. Z uwagi na powyższe konieczne było zasądzenie na jego rzecz kwoty 144 złotych plus VAT, tytułem obrony skazanego wykonywanej z urzędu. Kwota ta ustalona została w oparciu o § 17 ust. 5 oraz	

§ 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18).

1.PODPIS